

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

Symbolum LIX. Laomedon perjurus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](#)

fusio. In hoc stadio strenuum se Cursorem exhibuit Paulus, qui de se ipso.
 2. Timoth. 4. Bonum certamen certavi, cursum consummavi, fidem servavi,
in reliquo reposita est mihi corona justitiae. Tam felicis curriculi causa
 quæ? Exponit ipse ad Philippen. 3. Quæ quidem retro sunt, obliviousens,
ad ea verò, qua sunt priora, extendens me ipsum, ad destinatum persequor.
 Nimirum sicut stadiodromi, dum currunt, non respectant, quantum spa-
 ti transmiserint, sed quantum supersit ad metam; eoque toto conatu &
 impetu in cursu feruntur; ita Paulus ad metam propositam decurrebat,
 præteriorum obliviousens, & ad anteriora mentem, omnésque cogitatio-
 nes intendens, non contentus prioribus operibus in virtute gestis, sed ad
 majora & excellentiora enitens. D. Gregorius hom. 3. in Ezechiele.
 Ante nos, inquit, æterna sunt, post nos temporalia. Quia & illa per-
 gentes invenimus: & ista, recedentes, quasi post dorsum relinquimus.
 ...unc iter facimus, & ad æterna properamus: post mortem vel æternam
 beatitudinem, vel sempiternos cruciatus reperiemus. Æterna nos ex-
 spectant; temporalia nos deserunt: illa sunt ante nos, quia ad illa ten-
 dimus; hæc post nos, quia illa relinquimus. Qui retro igitur respicit,
 ad temporalia oculos flectit; qui ea, quæ à fronte sunt, intuetur, is
 æterna contemplatur. Et hoc, juxta Tullium, est *Cursus vita tenere,*
 Nimirum salubriter destinata persequi, & ab incepto virtutis tramite non
 deflectere. Exiguum namque, ut idem ait, *vitæ curriculum nobis na-*
tura circumscriptis, immensum gloria.

SYMBOLVM LIX,

Laomedon perjurus,

II. Metamorph. Homerus in Iliad.

Ethicè.

1. A Deo operum primordia capienda. 2. Perjurii pœnæ. 3. Sa-
 crilegium punitum.

Laomedontem, *Ili* filium, Trojanorum Regem, novam urbem in Phry-
 giæ littore molientem, cum opus ingens tardè succederet, adeunt
 Neptunus & Apollo, humano tecti schemate, suámque illi addi-
 cunt operam. Amplexitur is lubens oblata obsequia, & pro labore, cer-
 gum

tum auri pondus paciscitur. Opere, celerius opinione, perfecto, Laomedon juramenti immemor, & promissæ pecunia, mercede pactâ structores defraudat. Illi indignati, novam urbem duplici affecerunt calamitate, Neptuno inundationem, Apollinie pestem immittente. Percontatus Oraculum Laomedon, responsum accipit, aliâ ratione deos placari non posse, quâm si quot-annis Virgo Trojana, quam sors declarâset, ceto devoranda exponeretur. Post annos aliquot, Hesionem eius filiam, Priami sororem, sors prôdidit. Objicitur hæc monstræ quooreo, suo interitu paternum scelus expiatura. Hercules eò fortè delatus, miseratur innocentis vicem puellæ, cetum occidit, Virginem morti eripit, ea quidem conditione, ut equi, quos Laomedon habebat præstantissimos, in prœmium sibi navatae opera traducerentur. Negat promissos equos Laomedon. Hercules plenus irarum, & impatiens injuriæ, collecto exercitu Ilum invadit, urbem capit, diripit, regem feedifragum, homines pariter ac Deos ludos facientem, jam bis perjurum, interficit. Hesionem Tela-moni, Æaci filio, uxorem dedit, quid primus murum concendisset. Priamum quoque eius filium captivum abduxit, qui postea auro à vicinis redemptus fuit, ideoque *ans re neiasdai*, hoc est, à redimendo, nomen obtinuit.

Ethica.

I. (a) Rectè Tullius in Vatinium ait, *Magnarum rerum principia à diis immortalibus duci*. Unde illa: à Iove principium, auspice deo, jumentibus superis. Laomedon urbem structurus, meritò Deos adhibet operis artifices. Manca est enim omnis mortalium industria, omnisque conatus, nisi divinus aspiret favor. Psaltes canit regius psal. 126. *Nisi Dominus adificaverit domum, in vanum laboraverant, qui edificant eam*. Experti hoc sunt structores illi Babylonii, quorum insanas molitiones, non ferro, non flamma, sed diverso linguarum flatu D E U S dejecit. Experti Jerichuntini incolæ, quorum muros, quamvis altissimos & firmissimos, tubarum sonô divina potentia stravit. Nimirum operum primordia, progressus, exitus, sunt à Deo auspicanda, cum Deo finienda. Equidem urbs illa primò Ilum, postea Troia vocata, ad tantam gloriam, ad tantas opes ascenderat, ut totius Asiae caput diceretur, meritóque credi posset, non humanis eam exstructam esse manibus, sed vim aliquam divinam eius primordiis intervenisse.

XX 2

II. (b)

(a) A Deo primordia operum capienda.

I I. (b) Talem & tantam urbem, quam *Pietas* ædificavit, *Perfidia* dejecit.

----- Culum eversum occidit
Pollentis Asix, cœlitum egregius labor.
Eversa est Pergamos, incubuit sibi,
Et alta muri decora congesti jacent. Seneca in Troiad.

Et Maro 2. Æneid.

Hic ubi disjectas moles, avulsaque faxis
Saxa vides, mistoque undantem pulvere fumum,
Neptunus muros, magnoque emota tridente
Fundamenta quatit, totamque à sedibus urbem
Eruit.

In causa periurium Laomedontis ; de quo Venusinus lib. 3. Od. 3.
Junonem loquentem inducens

----- Ilion, Ilion,
Fatalis, incestisque Judex
Et mulier peregrina vertit
In pulverem, ex quo desituit Deos
Mercede pacta Laomedon.

Bis fidem fecellit rex fraudulentus, primum Neptuno & Apollini ob non solutam mercedem : Deinde Herculi ob denegatos equos promis-
tos. Sed magno stetit perfidiosa lingua autori suo, nam Neptunus e-
Iuvionibus, Apollo pestilentia, Hercules armis in habitatores grastatus
est, & subsequentे tempore regia familia, urbs, & regnum totum à Græ-
cis eversum. Verè Horatius.

Quidquid delirant reges, plectuntur Achivi.

Et quæ perfide dicta, factaque sunt, in seram posteritatem suppli-
cium extendunt. Nihil indignius est Principe, quam mentiri. Aristoteles dixit *Mendacium esse servorum*. Est enim abjectissimi animi, fal-
lere, & venalem habere fidem. Juxta Isocratem : Omnis principis spon-
sio pro jurata esse debet, & sacrosanctum promissum. Et Prov. 17. *Non*
decet Principem labium mendax. Fides, Justitiae fundamentum est, in-
quit Tullius in offic. Et seneca epistol. 49. Fidem sanctissimam hu-
mani pectoris bonum vocat; unde non audiendi pseudopolitici

Quis nec ara, nec fides, nec ulla firma pactio est, ut ait Aristophanes. Qui impiam illam vocem ex Euripide, etiam à Julio Cæsare usurpatam, recoquunt.

(b) *Perjurii pena.*

---- jui

----- *jus regnandi gratia*

Violandum est : alis rebus pietatem colas.

Et dux ille Græcorum scelestè ; qui, *pueros juglandibus, viros jure-jurando falli oportere, dixit.* Cicero pro Roscio : *Perfidiosum & nefarium est, inquit, fidem frangere, quæ continet vitam & commercium hominum.* Monet Silius non reges tantùm, sed quosvis alias

----- *ne rumpite foedera pacis,*

Nec regnis postferte fidem.

Sensit ultiōnē perfidiae Laomedon cum omni progenie sua ; potestque cuilibet perjuro occini illud Æneid. 4.

----- *Nescis heu perdite, necdum*

Laomedontæ sentis perjuria gentis ?

III. (e) Mythologi docent occasionem huic commento, ideo datam, quod Laomedon pecuniam, horum Deorum sacrificiis destinatam, & consecratam, ad commodum suum, atque adeò ad ædificandos urbis suæ muros converterit, nec eam (id quod se facturum receperat) Sacerdotibus restituerit. Calamitates autem, quibus ob id sacrilegium multatus est, aliud nihil significare, quam divinum cultum haud impunè negligi. Magnopè hoc notandum sacrilegis, templorūque spoliatoribus. *Heliodori*, templi Solymæ invasoris, supplicium, cui non lectum vel auditum est: 2. Mach. 3. Et nota est parœmia: *aurum Tholosanum.* Nam cùm Teobosagi, gens Gallica, duce Brenno, Delphos incursassent, & Apollinis templum exspoliassent, se in patriam suam Tholosam (Tholosam scribunt alii) receperunt; exinde pestilentia atrocissima eos invasit, quā non priùs liberati sunt, quam aruspicum responsis moniti, aurum, argentumque sacrilegio quæsitus, in Tholosensem lacum mergerent. Et hi, & alii, quicunque à rebus sacris non abstinuere manus violentas, miserè perierunt. Observanda hīc

sententia Seneca epistol. 87. *Sacrilegia minuta puni-*

nuntur : magna in triumphis feruntur. Intelli-

ge de tribunali hominum, non

superum.

